

การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3*

DEVELOPMENT OF GUIDELINES FOR IMPLEMENTATION OF STUDENT CARE AND
SUPPORT SYSTEMS USING DIGITAL TECHNOLOGY IN SCHOOLS UNDER NAKHON
RATCHASIMA PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

แพรวพลอย พัฒนะแสง¹, ธรินธร นามวรรณ²

Praeploy Phattanasang¹, Tharinthorn Namwan²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education, Mahasarakham University, Thailand.^{1,2}

Email : 63010581041@msu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 92 คน และครู จำนวน 242 คน รวม 344 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ โรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 แห่ง และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีความคิดเห็นต่อสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากและความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1)ด้านการคัดกรองนักเรียน 2)ด้านการส่งเสริมนักเรียน 3)ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

4)ด้านการส่งต่อนักเรียน และ 5)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาตามลำดับ 2. การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2)ด้านการคัดกรองนักเรียน 3)ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 5)ด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน มีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 22 แนวทาง โดยรวมมีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาแนวทาง 2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3. เทคโนโลยีดิจิทัล

ABSTRACT

This research aims to 1) study current condition, the desirable condition and the necessity for implementation of student care and support systems using digital technology in schools under Nakhon Ratchasima primary educational service area office 3. 2) development of guidelines for implementation of student care and support systems using digital technology in schools under Nakhon Ratchasima primary educational service area office 3. The sample group consisted of 92 school administrators and 242 teachers, totaling 344 people. The informatization group includes 3 schools with best practices and 5 experts. The tools used in the research include questionnaire, the semi-structured interview and the evaluation of the possibility. The statistics used in this research is average, standard deviation, and modified priority index.

The results showed that; 1. The overall opinions concerning the current, and desirable conditions to Development of implementation of student care and support systems using digital technology in schools under Nakhon Ratchasima primary educational service area office 3. were found to be at the moderate level. In addition, the desirable conditions could be observed at highest level. Furthermore, the priority need order including: 1) aspect of student screening 2) student promotion 3) knowing students individually 4) student referral and 5) prevention and problem solving respectively. 2. Development of guidelines for Implementation of Student Care and Support Systems Using Digital Technology in Schools Under Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 3 consisting of 5 aspects as follows: 1) knowing

students individually, 2) aspect of student screening, 3) student promotion, 4) prevention and problem solving, and 5) student referral. These 5 aspects could be elaborated into 22 detailed guidelines for Implementation of Student Care and Support Systems Using Digital Technology in Schools. The degree of suitability and possibility of this present of guidelines were ranked at the highest level.

Keywords : 1. Development Guidelines 2. Student Care and Support System 3. Digital Technology

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดเกือบทุกมิติในยุคโลกไร้พรมแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นปัจจัยที่สำคัญ ส่งผลกระทบ ต่อวิถีการดำรงชีวิตของบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก่อให้เกิดปัญหานานัปการ โดยเฉพาะต่อเด็กและ เยาวชน เช่น ปัญหาสุขภาพจิต การล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ ปัญหายาเสพติด การไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียนและอาชีพ เป็นต้น การสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและ เยาวชนให้ได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าต่อตนเองและสังคมได้ อย่างปลอดภัย จากภาวะวิกฤติดังกล่าวข้างต้นนั้น นับว่าเป็นภารกิจที่สำคัญของประเทศในการพัฒนา คุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ นักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวมทั้ง ด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียน ในฐานะหน่วยงานที่ ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤตสังคม จึงนำระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน ซึ่งเป็นระบบหนึ่งที่ช่วยใน การแก้ปัญหาที่นักเรียนดังกล่าว การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูที่ ปรึกษาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด จึงมีบทบาทหน้าที่ตามแนวทางการดำเนินงาน การดูแล ช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ดังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีการ ดำเนินงานสะดวกขึ้นนักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหได้ดีขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา, 2550)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ได้นำระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนมาดำเนินการในสถานศึกษา พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามหลักการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายยังไม่เข้าใจถึงขั้นตอนของระบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ขาดการส่งต่อข้อมูลนักเรียนที่เป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การติดต่อประสานงานล่าช้า ข้อมูลการติดต่อไม่เป็นปัจจุบัน ไม่มีการติดตามกำกับดูแลจากฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การดูแลไม่ทั่วถึงทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทั้งด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรมและขาดทักษะในการดำเนินชีวิตมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนแทนที่จะได้รับการช่วยเหลือแก้ไขแต่ถูกปล่อยปละละเลยเพิกเฉย ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นซึ่งภายในสถานศึกษาทั้งตัวครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดทักษะและความรู้ความชำนาญในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ด้านอย่างมาก จึงเห็นว่าหากการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบตามกรอบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแล้วจะมีผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษามีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อโรงเรียนและชุมชน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 3, 2564)

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีการใช้นวัตกรรมต่างๆ มากยิ่งขึ้นส่งผลให้มีการนำมาใช้ในงานการศึกษาอย่างกว้างขวาง เป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการศึกษาและถูกนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน โดยการนำสื่อดิจิทัลรูปแบบต่างๆ มาใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน รวมถึงการบริหารการศึกษา ดิจิทัลเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่างๆ ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ เพื่อการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีบริหารการศึกษามีประโยชน์ทำให้ผู้บริหารได้รับทราบรายงานและเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วช่วยในการประเมินคุณภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าการปฏิบัติงานจะได้ผลที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายจริงช่วยในการส่งข้อมูลและรายงานที่ประมวลผลได้แล้วไปให้ผู้รับที่อาจจะอยู่ห่างไกลจากหน่วยงาน ทำให้ผู้รับได้รับข้อมูลและรายงานอย่างรวดเร็ว ซึ่งผู้บริหารในอนาคตต้องมีทักษะโดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจในศักยภาพ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์แก่องค์กร ผู้บริหารต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร ต้องรับผิดชอบในการกำหนดกลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน

และคงไม่มีใครปฏิเสธว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของราชการในอนาคต (สุวัฒน์ ดอนทอง, 2558)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ได้ตระหนักและให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนพร้อมทั้งได้เล็งเห็นความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการบริหารการศึกษา ที่จะส่งผลต่อการจัดการศึกษาในอนาคต จึงได้นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน แต่เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศขาดการควบคุม การกำกับการใช้เทคโนโลยีขาดประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา และหากมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในด้านการบริหารจัดการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนด้วยนั้น หากไม่ทำการศึกษาสภาพและปัญหาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ไม่จัดระบบให้สอดคล้องกับงาน ไม่มีการควบคุม และไม่พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีแนวทางในการนำไปใช้อย่างชัดเจน ขาดการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาให้ก้าวหน้าตามวิวัฒนาการ ก็จะไม่เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนเท่าที่ควร และเป็นการใช้งานทรัพยากรที่มีอยู่อย่างไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัญหาที่เป็นปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นและเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาระบบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน และจัดระบบการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

2.2 เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อนำไปพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2 ได้แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการในลักษณะของการวิจัยแบบผสมผสาน(Mixed Methods Research) มีวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 มีจำนวน 334คน โดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และการใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ(Stratified Random Sampling Technique) โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนจากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานฯ และครูผู้สอน จำนวน 3 โรงเรียนโรงเรียนละ 3 คน รวม 9 คน จากโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี(Best Practice) ในด้านการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหรือด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจากการศึกษาในระยะที่ 1 มาออกแบบยกร่างแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างและแบบประเมินแนวทาง

ที่ยืนยันความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เลือกแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

5. ผลการวิจัย

5.1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

ตารางที่ 1 ผลการวิจัยการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3

องค์ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับความต้องการ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.10	0.85	ปานกลาง	4.47	0.54	มาก	0.442	3
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	2.75	0.85	ปานกลาง	4.46	0.52	มาก	0.622	1
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	2.97	0.87	ปานกลาง	4.52	0.54	มากที่สุด	0.521	2
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.22	0.85	ปานกลาง	4.50	0.55	มาก	0.398	5
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.06	0.85	ปานกลาง	4.33	0.65	มาก	0.414	4
รวม	3.02	0.85	ปานกลาง	4.46	0.56	มาก	-	-

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพปัจจุบันของการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาลำดับที่ 4 ($\bar{X}=3.22$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลลำดับที่ 1 ($\bar{X}=3.10$) ด้านการส่งต่อนักเรียนลำดับที่ 5 ($\bar{X}=3.06$) ด้านการส่งเสริมนักเรียนลำดับที่ 2 ($\bar{X}=2.97$) และด้านการคัดกรองนักเรียนลำดับที่ 3 ($\bar{X}=2.75$) ตามลำดับ สภาพที่พึงประสงค์

ของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ด้านการส่งเสริมนักเรียน($\bar{X}$ = 4.52) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X}$ = 4.50) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}$ = 4.47) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}$ = 4.46) และด้านการส่งต่อนักเรียน($\bar{X}$ = 4.33) ตามลำดับ ลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1)ด้านการคัดกรองนักเรียน (0.622) 2)ด้านการส่งเสริมนักเรียน(0.521) 3)ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล(0.442) 4)ด้านการส่งต่อนักเรียน(0.414) และ 5)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา(0.398) ตามลำดับ

5.2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1)ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2)ด้านการคัดกรองนักเรียน 3)ด้านการส่งเสริมนักเรียน 4)ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 5)ด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน มีแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งสิ้น 22 แนวทาง โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน และอยู่ในระดับมาก อีกจำนวน 4 ด้าน เมื่อเรียงลำดับความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เรียงจากความต้องการมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในบางโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามขั้นตอนหรือตามแผนที่วางไว้ได้ นอกจากนั้นยังมีสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะการดำเนินงานตามระบบช่วยเหลือนักเรียน นั้นมีกระบวนการ ขั้นตอน ที่ต้องจัดเตรียมเอกสารต่างๆ เป็นจำนวนมากในแต่ละขั้นตอน ทำให้เพิ่มภาระให้ครูนอกเหนือจากหน้าที่หลักคือการสอนแล้วนั้น ยังทำให้ครูมีเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาส นาคประวัตติ (2553) ที่ได้ศึกษา

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 1-3 เขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลืออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน อีกทั้งการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นมีการดำเนินงานหลายขั้นตอนตามกระบวนการ ครูที่ปรึกษาต้องจัดเตรียมเอกสารรายงานต่างๆ เป็นจำนวนมากเป็นการเพิ่มภาระให้ครูมากขึ้นและที่ผ่านมามีภาระงานต่างๆ มากมายนอกเหนือจากการสอน ทำให้มีเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยลงอีก ทั้งครูหรือผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ (2547) ซึ่งได้ทำการศึกษาระเบียบโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นทำให้ครูต้องจัดทำเอกสารรายงานต่างๆ เป็นจำนวนมาก ทำให้ครูต้องมีการกรอกข้อมูลเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันครูก็มีการงานที่ต้องปฏิบัติหลายด้านอยู่แล้ว รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษายังคงคำนึงถึงข้อจำกัดในด้านบริบทของโรงเรียน ภูมิศาสตร์ที่ตั้งของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อับสัญญาณอินเทอร์เน็ต ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน ผู้ปกครองที่ขาดงบประมาณในการใช้เครื่องมือที่เป็น Smart Phone ด้านความรู้ ความเข้าใจเทคโนโลยีของครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่ละโรงเรียน อาจส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จได้โดยง่าย และอาจรวมไปถึงทัศนคติของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาในบางโรงเรียนที่มีข้อจำกัดในการนำเทคโนโลยีหรือสิ่งอำนวยความสะดวกใหม่ๆ เข้ามาปรับเปลี่ยนระบบการดำเนินงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sumak, Polanoio and Hencko (2010) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับเทคโนโลยีการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ทั้งในมุมมองของนักศึกษาและอาจารย์ โดยเน้นการยอมรับเทคโนโลยี พบว่า ความคาดหวังในประสิทธิภาพของงานและอิทธิพลทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของผู้ใช้เทคโนโลยีมากที่สุด และอิทธิพลทางสังคมก็ยังส่งผลต่อความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้งานเทคโนโลยี คือ สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีและความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาพิมล ชัยพันธ์ (2561) ศึกษาการบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลตามแนวนโยบาย Thailand 4.0 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของข้าราชการด้านเทคโนโลยี คือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี ขาดการฝึกอบรมเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่ทันสมัย และปัญหาการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบเครือข่าย สภาพความพร้อม และทัศนคติของผู้ใช้

6.2 การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า มีผลการ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แนว ทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากข้อมูลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ การสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี นำมายกร่างเป็นแนวทางจากนั้นได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ ประเมินความเหมาะสม ปรับปรุงแก้ไขและนำไปประเมินความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการ พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ยังคงพิจารณาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานโดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล และมีสถานศึกษาที่ส่งเสริมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลได้ให้แนวทางที่ผู้วิจัยสามารถนำข้อเสนอแนะมาเป็นข้อมูลในการสร้างและนำเสนอ แนวทางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่แสดงให้เห็นถึงการปรับระบบการ ทำงานให้ทันสมัยตามเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เปลี่ยนไป พยายามลดภาระงานของครู ในการดำเนินงาน ต่างๆ โดยพยายามหาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ข้อเสนอแนะทางการวิจัยของ วิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2562) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการ นำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือและการเพิ่มขีดความสามารถจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชุม ปิ่นสกุล (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาแล้วพบว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จจะต้องมีปัจจัย เชิงบวกสนับสนุน คือ มีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการทำงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และภาวะผู้นำของผู้บริหาร จากเหตุผลสนับสนุนข้างต้น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงาน ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

7. องค์ความรู้ใหม่

แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถ นำไปวางแผนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสภาพการทำงานของครู เพื่อปรับปรุงและ พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาให้บรรลุ

ตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนดและช่วยส่งเสริมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา 5 ขั้นตอน ดังนี้

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา	
ขั้นที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	
ตัวบ่งชี้	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
1) การเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน 2) จัดเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน 3) สืบหาข้อมูลของนักเรียนเพิ่มเติม ทุกๆ ภาคเรียน 4) สืบหาสถิติการมาเรียน การเข้าชั้นเรียนของนักเรียน 5) ประสานงานกับผู้ปกครองของนักเรียน	1) คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) -การสำรวจข้อมูลต่างๆ ด้วย Google Form การจัดการข้อมูลด้วย Google Sheet และจัดเก็บข้อมูลด้วย Google Drive 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) -ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line ในการเก็บข้อมูล และประสานงานกับผู้ปกครอง - นำเสนอคลิปวิดีโอการใช้งานระบบดิจิทัลของโรงเรียน 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) -การใช้อุปกรณ์สื่อสาร ประสานงานกับผู้ปกครอง และใช้ในการรวบรวมข้อมูล
ขั้นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน	
ตัวบ่งชี้	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
1) คัดกรองจากข้อมูลประวัติของนักเรียน 2) แบ่งกลุ่มนักเรียน เป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา 3) บันทึกผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล 4) รายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียน	1) คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) - การจัดการข้อมูลด้วย Google Sheet และแปลผลแบ่งกลุ่มนักเรียนบันทึกผลและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนด้วย Google Drive 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) -ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น กลุ่ม Line หรือ Facebook ในการส่งรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียน

ขันที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน

ตัวบ่งชี้	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
1) จัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) 2) ประชุมผู้ปกครองขันเรียน (Classroom meeting) 3) เยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน 4) จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต 5) ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	1) คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) - โฮมรูม ประชุมผู้ปกครอง หรือจัดกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบออนไลน์ด้วย Google Meet การจัดทำสารสนเทศออนไลน์ ด้วย Google Sheet การสำรวจและจัดเก็บข้อมูล ด้วย Google Form 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) - ใช้สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line ในการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์กิจกรรมหรือการดำเนินการต่างๆ 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) - การใช้อุปกรณ์พกพา ที่สามารถติดต่อสื่อสารกับครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ขันที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

ตัวบ่งชี้	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
1) มีแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา 2) เลือกกิจกรรมเพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ มีปัญหา 3) มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร 4) บันทึกข้อมูลสภาพปัญหาและวิธีการช่วยเหลือนักเรียน 5) ประสานงานกับบุคคลเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	1) คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) - ใช้ Google Docs ในการบันทึกการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อนำไปวิเคราะห์ แนวทางการแก้ไขปัญหา 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) - ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร หากนักเรียนมีความประสงค์จะขอคำปรึกษาออนไลน์, ใช้ในการประชาสัมพันธ์เมื่อมีการจัดกิจกรรมที่ป้องกันการเกิดปัญหาต่าง ๆ และเป็นช่องทางในการส่งรายงานข้อมูล 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) - การใช้อุปกรณ์พกพาที่สามารถติดต่อสื่อสารกับนักเรียนให้คำปรึกษาเบื้องต้น และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที

ประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการองค์กรตนเอง และควรสร้างความตระหนักในการขับเคลื่อน
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้าน เพื่อปรับปรุงการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นระบบ
และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

8.3.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นหลังจากนำ
แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ไปใช้

8.3.3 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทาง
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
เพื่อติดตามผลการนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติการไปใช้อย่างคงทนและพัฒนาต่อไป

9. เอกสารอ้างอิง

- ประชุม ปิ่นสกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับ
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ประภาส นาคประวัตติ. (2553). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่เปิดสอน
ในช่วงชั้นที่ 1-3 ในเขตอำเภอสอยดาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ญวิภา พรหมสุวรรณ. (2547). การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาพิมล ชัยจันทร์. (2561). การบริหารงานด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ตามแนวนโยบาย Thailand 4.0.
วิทยานิพนธ์การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิไล รัตนทิพย์ และ ชัยยุทธ ศิริสุทธ. (2562). กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์.
6(4). 716-729.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 3. (2564). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. สืบค้นเมื่อ วันที่ 9 เมษายน 2564. จาก <https://www.korat3.go.th/?p=2549>
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2550). การประชุมปฏิบัติการพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 4 ภูมิภาค คู่มือการจัดอบรมยุวชนแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สุวัฒน์ ดอนทอง (2558). แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2564. จาก <http://www.truelookpanya.com>
- Sumak, B., Polancic, F. &Hencko, M. (2010). An Empirical Study of Virtual Learning Environment Adoption Using UTAUT. Paper presented at the 2010 Second International Conference on Mobile, Hybrid, and On-Line Learning. 17-22.

10. คำขอบคุณ

การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรณ นามวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทศิริสิริ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษาปรับปรุงแก้ไขจนสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี และขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและได้กรุณาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรมและขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครู ทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้เป็นอย่างดี ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา จนการวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์